

Josep Pla

Pla

C O S E S V I S T E S

(1920-1925)

~~Josep Pla~~

~~f u n d a c i o~~

Curruia 16/8/8 Janson

QUATRE PARAULES

Em decideixo, a la fi, a llençar un llibre. Els meus amics m'han vençut.

Aquest fet, per^a mi, té una certa importància, perquè no m'hauria pensat mai que arribés a fer coses tan serioses. Sospito que no he nascut ni per fer llibres, ni novel·les, ni històries, ^{ja que} ~~per~~ ^{al} que serveixo realment, és per^a viure sense treballar, per^a llegir coses agradables, per

^a xerrar i anar a passeig, amb un bastonet i el cigaret als llavis. Totes aquestes sospites ^{però} ~~però~~ tingueren una certa ^{versemblança} ~~versemblança~~, i untes la família em pagà la dispena i els gastets de la setmana, ~~em~~ ^{em} arribà un moment, però, que ~~la~~ ^{la} curruia s'acabà. Tot s'acabà. Aquesta és la condició de les coses humanes. I llavors calgué fer com tot hom: ^{és} ~~és~~ dir, treballar. Treballar com els altres i amb la mateixa pell dels altres. Vaig ^{començar} ~~després~~ me del bastonet amb una certa tristesa. I, després, vaig dedicar-me a esmenar papers per els diaris. En aquesta feula reconstructiva de la cultura i de les lletres catalanes, em va bo una mica desplaçat, degut ^{al} ~~al~~ fet que quan s'ha parlat de tot, jo no arribava a ésser mai un especialista i se'm sempre tingut per un primari. Però poties en una literatura que s'estima hi ha d'haver una mica de tot. Hi ha d'haver llibres importants i una mica ~~curruia~~ ^{curruia}, per llegir els dies de les grans solemnitats, i llibres per ^{als} ~~als~~ dies de famer, per passar l'estona d'una manera més o menys agradable. ~~Es~~ ^{és} ~~manifest~~ ^{manifest} evident que la meua literatura no té altra pretensió que la d'ésser tinguda per una literatura per cada dia, absolutament corrent i ordinària.

En aquest llibre hi ha de tot. Coses escrites a vint anys, escrits d'abans d'ahir. Gairebé tot el que conté són criaturades, que no agradaran, ^{ni tant} ~~probablement~~ ^{sols} als principiants ni a les ànimes modestes. Els esperits superiors hi trobaran ben poca cosa que els consoli. La gant de vista fina veurà els defectes de primer cop d'ull. La crítica hi trobarà motiu d'esplai honest i de diversió recatada. I l'autor només pot prometre una cosa: esmenar-se.

estat

sigut) calculades a base ~~d'aquest llibre~~ del seu tiratge.

El contingut d'aquesta edició és una mica diferent del de les anteriors. El meu desig seria que l'unitat d'aquests volums vingués donada per ~~el~~ fet d'ésser considerat, com un recull de records d'adolescència i de primera joventut. La seva forma actual s'acosta, em sembla, més a aquest desig que la d'abans d'ara.

~~Des~~ ^{Des} d'un ~~un~~ punt de vista peremptori, aquesta pot considerar-se una edició definitiva. He dit en altres llocs moltes vegades, i ~~no~~ ^{no} repetiré aquí, que tot el que he escrit fins ara i el que meï ~~encara~~ ^{encara} hauré d'escriure no són més que fragments per a unes possibles memòries de la meua vida. Si en els ~~seixanta~~ ^{seixanta} o setanta anys que em queden - si us és grat poseu-li ~~hi~~ ^{hi} més - no he tingut lleure ni temps d'escriure aquestes memòries, no hi haurà més remei que considerar aquesta edició com a absolutament definitiva.

J. P.

S. tarda 1938.

1948

